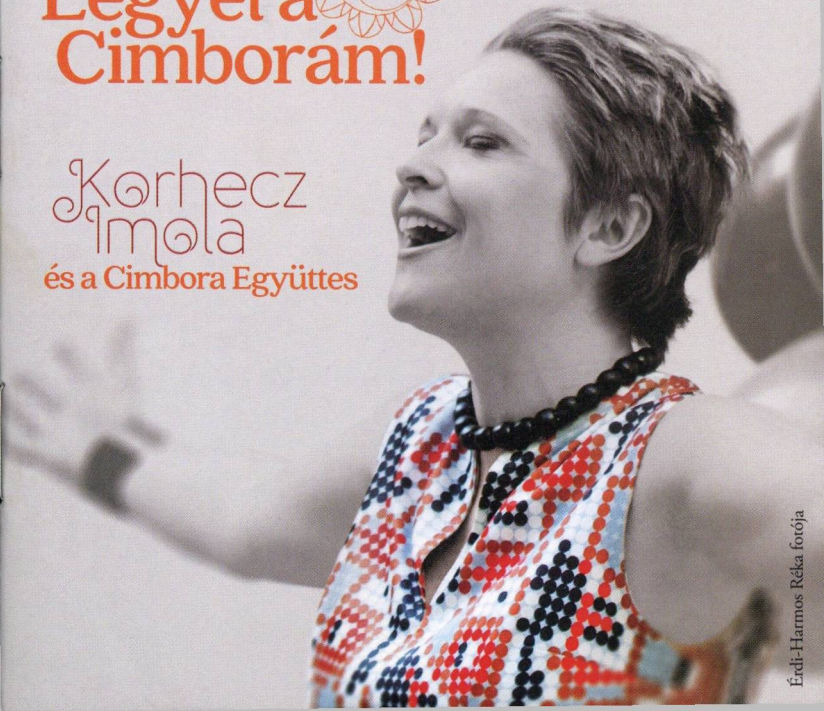

Legyél a Cimborám!

Korhecz
Imola
és a Cimborák Együttes

Legyél a Cimborám!

Korhecz Imola (vers, mese, ének) és a Cimborák Együttes (Juhász Csaba – gitár, Veér Bertalan – hegedű, Podhorányi Zsolt – billentyű, Schneider Szilveszter – ütőhangszerek, Pálfi Ervin – bógó)

A versek, a mesék és a muzsika szeretete mélyen gyökerezik bennem.

Édesanyám minden nap hosszan olvasott nővéremnek és nekem, nyaranta Nagypám énekeit, rigmusait élveztük...

Szerettem rajzolni, meseillusztrátornak készültem – de aztán a szereplés háttérbe szorította ezt az ambíciót, bár most is szívesen veszem kézbe a ceruzát, ecsetet, s hagyom, hogy az érzelmek, gondolatok vezessék a kezem, hiszen a képzőművészet az egyik legősibb önkifejezés mind a felnőttek, mind a gyerekek számára.

A délvidéki Szabadkán nevelkedtem, a gyerekkori gyökerek ma is odahúznak.

Előadóművészi ambícióim már kisgyermekként megmutatkoztak, hiszen vers- és mesemondóként komoly eredményeket értem el (országos vers- és prózamondó versenyek első díjai, a *Ki mit tud?* televíziós döntője).

Később ez a tevékenységem a színpadhoz, a színészethez vezetett.

Dér Zoltán *Fecske* című monodrámájával – Barácius Zoltán rendezésében – beutaztam a Vajdaságot, s az újvidéki televízió portréfilmjét is készítettem rólam akkor, 1995-ben.

Mindig is álmodoztam arról, milyen jó lenne több művészeti ágat párosítani, s úgynevezett összművészeti produkciókat létrehozni, ahol a zene, a költészet, a színház és a képzőművészet együtt is jelen vannak. Interaktív vers- és meseconcertjeimen ez az álom valósággá vált...

A Cimborák Együttes létének csírái 10 évvel ezelőtt, 2006-ban egy versszínházi előadásban keresendők, amely a *Cimborák friss tintával* címet kapta. Az akkori budapesti Újszínház adott otthont a produkciónak, a szerkesztő É. Szabó Márta, a rendező Galkó Balázs volt. Ezt a produkciót követték a szabadtéri koncertek, fellépések olyan neves művészekkel, együttesekkel, mint Érdi Tamás, a Kalács, a Sebő együttes, Zöld Csaba és Szócs Artur, Marschall Norbert, Szászvárosi Sándor, Nyikes Róbert és David Yengibarian.

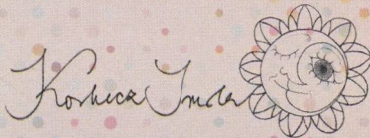
Beleszerettem abba a „cimboraságba”, amelyet ezek a találkozások jelentettek a gyerekekkel... Ez a fotó remekül tükrözi azt a lelkesedést, amely belőlük árad felém...

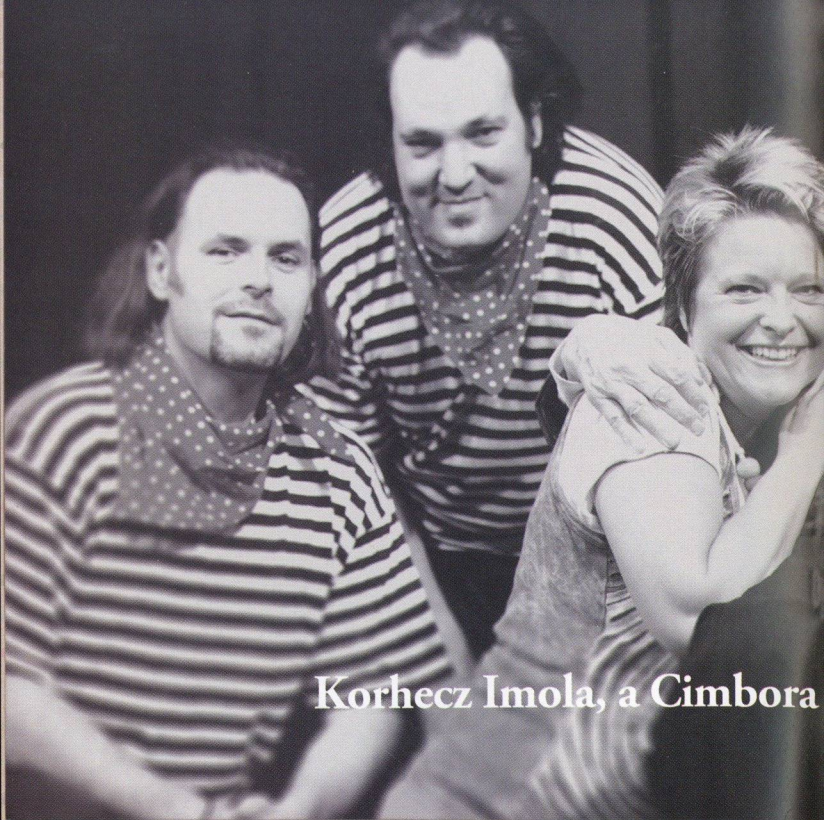
Tündéri lényük önfeledt játéka, őszinteségük a jelen boldogságát élteti, a múltó pillanatét, amelyben ők élnek, fürdenek nap mint nap...

Süss fel nap – mondhatnánk –, avagy *Csigabiga, gyere ki*, hiszen a mi dolgunk, hogy kibújjunk a házikónkból, merjünk együtt játszani, énekelni, versben és dalban, és előcsalogassuk a bennünk bujkáló kisgyermeket.

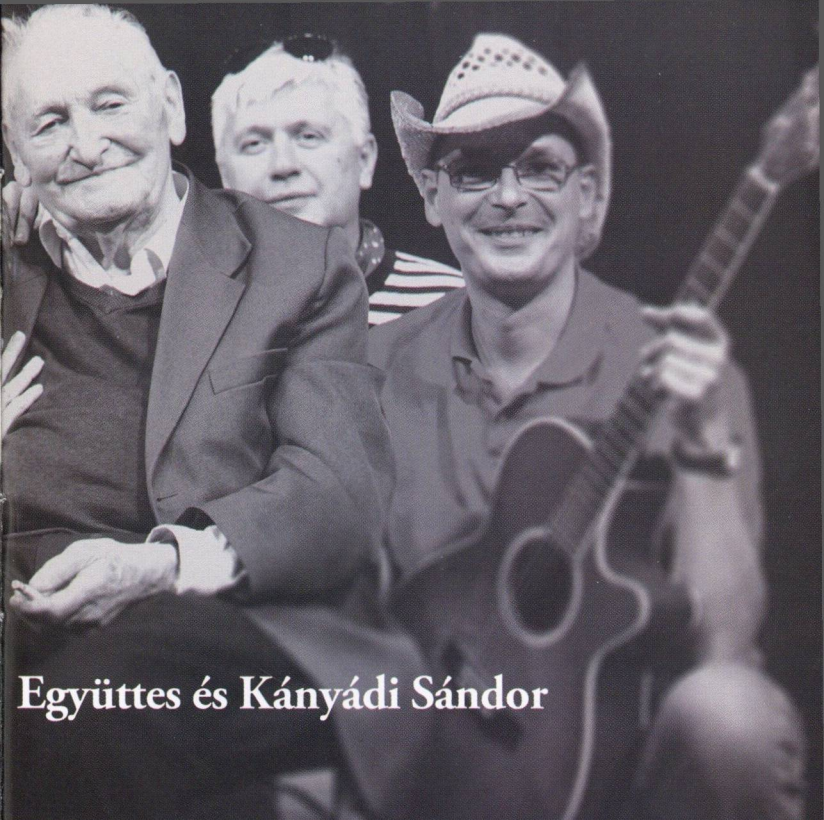
Hiszek abban, hogy mindnyájunk lelkében ott rejtőzik apró önmaga, s amennyiben az előadóművész médium, úgy szívügyemnek tekintem életre keltetni a lelkünkben megbúvó gyermeket, s ebben a művészetek: költészet, zene, ritmus, játék, dallam és tánc segítenek.

Célközönségünk az óvodás-kisiskolás korosztály, de a fentiek értelmében a felnőttek is... Köszönöm Mindenkinek, főképpen muzsikás cimboráimnak, hogy ezt a missziót segítik! És persze Nektek, gyerekek! :-)

Korhecz Imola, a Cimborá

Együttes és Kányádi Sándor

Köszönöm a felsőgödi Németh László Általános Iskola 3. b osztályának, a felsőgödi Kincsem Óvoda Napocska csoportjának és a kishegyesi Ady Endre Kísérleti Általános Iskola tanulóinak a rajzokat és az éneket!

Külön köszönöm a CD elkészítésében nyújtott szerkesztői segítséget É. Szabó Mártának, továbbá Prommer Patriknak a hangfelvételek kiegészítésében nyújtott segítséget.

Köszönöm a Vajdasági Magyar Művelődési Intézetnek, hogy mellém állt és támogatott ennek a kiadványnak a létrejöttében.

„Amikor – sajnos sokszor előfordul – egy kisgyerek első szava az éppen aktuális reklámszlogenből van, kétségbeesetten nézünk az égre... Hova jutunk? Tudjuk, hogy a kisgyerek fejébe beülnek azok a szavak, dallamok, fordulatok, amiket sokszor hall. Nagyon fontos, hogy ezek a szavak, ezek a hangulatok nemes anyagból legyenek. Ezért írom ezt egy CD ajánlójába, mert ez a CD a legnemesebb anyagból, az irodalom gyöngyszemeiből épül fel, szeretnivaló és megjegyezhető hangulásokkal mondja, ritmizálja, éneкли Korhecz Imola a verseket. Olyan dalok ezek, amiket érdemes nap mint nap meghallgatni, utána énekelni. Jó hangulatot, kellemes érzést, barátságos légkört teremtenek, és ebbe belevonják a hallgatóikat is.”

Takács Vera rendező

„Minden hír, ami Cimborá-üzenetet hordoz, négy évtizede fontos számomra. Fontos, mert a múlt századból mindnyájunk Elek apójának üzenetét hordozza. Benedek Elek valamikor az 1920-as években Cimborá újságjával teremtett kapcsolatot kis unokáival, s ahogy akkor az újság volt a kapcsolatteremtő, mi, televíziósok az 1970-es, 1980-as években a képernyőn keresztül találtuk meg a gyerekeket. Ebben a tévés Cimborában szerepelt Korhecz Imola is. Ő lett az egyik műsorvezető, amikor a műsor már a Duna Televízióban is képernyőre került. Azért örültem különösen az ő megjelenésének, mert ritka pillanat egy műsor életében, hogy az a kislány, aki rendszeres nézője gyerekkorában a Cimborának, egyszer csak a műsor főszerplője lesz...”

Ebben a megváltozott XXI. században más eszközöket kell keresnünk. Élő koncertek, CD-k, DVD-k segítségével próbáljuk megtalálni új cimboráinkat tanítva őket szépre, jóra, értékes dolgokra. Ennek egyik állomása ez a lemez. Fogadjátok szeretettel Imola ajánlékát!”

É. Szabó Márta szerkesztő

Ízelítő a lemezen szereplő versekből, mesékből

Füzetünkben azoknak a szerzőknek az alkotásait közöljük, akik, illetve akiknek a jogörkösei ehhez hozzájárultak, és a zenekarral, valamint intézményünkkel szemben a jogdíjról lemondtak, amiért köszönettel tartozunk.

Móricz Zsigmond: A török és a tehenek

*Volt egy török, Mehemed,
sose látott tehenet.*

*Nem is tudta Mehemed,
milyenek a tehenek.*

*Egyszer aztán Mehemed
lát egy csomó tehenet.
Csudálkozik Mehemed,
„Ilyenek a tehenek?”*

*Én vagyok a Mehemed,
Mi vagyunk a tehenek.
Számlálgatja Mehemed,
Hány félék a tehenek.*

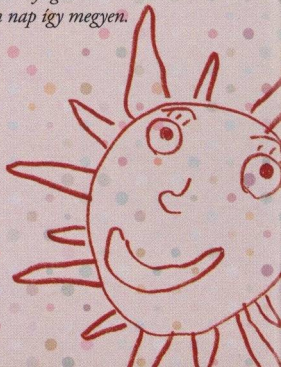
*Meg is számol Mehemed
háromféle tehenet:
fehéret, feketét, tarkát,
Meg ne fogd a tehen farkát!*

*Nem tudta ezt Mehemed,
S felrúgták a tehenek!*

Petőfi Sándor: A Nap

*Mi az a nap? mi az a nap?
Nem is nap az tulajdonkép.
Ugyan mi hát?... Hát semmi más,
mint egy nagy szappanbuborék.*

*Valami óriásfiú
kifújja reggel keleten
s szétpattan este nyugaton. –
És ez minden nap így megyen.*

Kovács András Ferenc:
Én, a Nap

Én, a Nap,
én, a Nap
hegygerincen üldögelek
néhanap, néhanap.

Én a Nap,
néhanap
hegygerincről lógotam a
lábamat, lábamat.

Én, a Nap,
én, a Nap
friss sugárral csiklandozom
talpadat, talpadat.

Szabó Lőrinc:
A szél meg a nap

Licskes-lucskos öreg bácsi,
Hujj, hujj, én a szél vagyok!
Kék udvarban seprűjével
Megkergette a napot.
Szél mondta: Hujj, hujj, hujj!
Nap mondta: bujj, bujj, bujj!
Szél kergette,
utolérte,
jól megverte a napot;
megkergette,
utolérte,
jól megverte,
összetörte,
kék udvarból kiséperte,
kendőjébe bekötötte,
mondjátok meg: hová tette?
Zsebre tette a napot.
Zsebre tette? Zsebre ő!
Azért van most rossz idő.

Kányádi Sándor:
Szeptember – Elment a nyár

*Tele a hombár,
tele a raktár
tele a kaptár
tele a csűr.*

*Rászáll a nyár a
legelső sárga
levélre, s elrepül.*

*Elment a nyár,
itt az ősz,
reggelente párát lehel
a kis őz.*

*Elment a nyár, megjött az ősz,
fosztogat,
gyéríti a sápadozó
lombokat.*

*Reszket a lomb, remeg az őz:
fél, de fél:
pedig nem jár vad erre más,
csak az őszi szél.*

Orbán Ottó:
Miből van a szél?

*Semmiből,
a semmivel teli zsák hopp,
kidől,
zúg a kék üresség sóhaja
hogyan lobog belé a lány haja...*

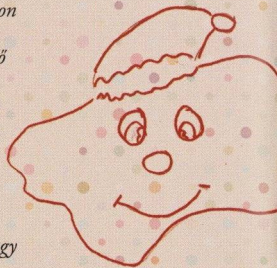
Kántor Péter:
Körúti szél

*A Nagykörúton
szalad a szél,
bárki beszél, ő
belebeszél,*

*Belepofázik,
belemorog,
belenevetgél,
belezokog,*

*Belehuhog vagy
beletütiül,
ha füttyörészelsz,
belefüttyülsz,*

*Bárcsak akadna
jó úti cél!*

sóhajt a kócos
körúti szél,
Karodba karol,
tovacibál,
kalapot lop a
Nyugatnál,

Levelet pörget,
ugrik, oson,
körbekereng az
Oktogonon,

Torombitázik,
hegedüdül,
meglát egy padot,
csücs, lecsücsül.

Csigabiga, gyere ki! (Magyar népi mondóka)

Csigabiga, gyere ki,
ég a házad ideki.
Kapsz tejet, vaját
Holnapra is marad.

Csigabiga, gyere ki,
ég a házad odaki.
Ha nem hiszed, gyere ki,
majd meglátod ideki.

Petőcz András: Csiga-dal

Milyen csoda ez a csiga!
Nincsen benne semmi hiba.
Szájában egy öreg pipa,
öreg pipa, nem vén pipa,
sőt, éppenhogy jól szelel:
pont annyira, ahogy kell.

Szóval, ez a csigabiga
pipával megy a buliba,
oda is érne,
hogyha el nem késne.

Nem baj!
Odaér a jövő hétre!

Kovács András Ferenc: Felhő

Ragyogó réten ébredtem,
Frissen suhogó fényekben.
Felhő, hova szállsz felettem?
„Messzire... Eleget lebegtem.”

Lázár Ervin: A kék meg a sárga

Egyszer két festékpötty – egy kék meg egy sárga – egymás mellé esett a papírra. Egészen közel, a szélük összeért.

– Nem menne kicsit távolabb? – mondta ingerülten a Kék.

– Menjen maga – válaszolta a Sárga –, s különben is, talán köszönne!

Ezzel hátat is fordított volna, mert a Kéket parasztos színnek tartotta – csak hát ez a festékpöttyöknél nehéz ügy, mert sem odébb menni, sem hátat fordítani nemigen tudnak.

– Még hogy én köszönjek?! Egy Sárgának! – morgott fitymálóan a Kék, és bizonyára lebiggyesz-tette volna a szája szélét, ha lett volna neki.

– Talán csak nem azt akarja mondani, hogy nekem kellene előre köszönnöm?

– De azt. Ha nem látná, én a Kék vagyok!

– Engedje meg, hogy fölkapagjak – mondta gúnyosan a Sárga –, hiszen maga a legközönségesebb szín a világon, nem is lehet egy napon említeni velem... és legyen szíves, ne könyököljön az oldalamba.

– Először is maga könyököl az én oldalamba, másodszor pedig én színezem az eget, a tengert, a vizeket, a legszebb virágok kékek, és az emberi szemek közül is a kékek a legszebbek. Képzelen el egy sárga szemű embert... brr... vagy sárga vizet! Egyáltalán, hogy mer megszólalni mellettem!

– Mindig tudtam, hogy nagyon közönséges, de hogy ennyire! Mégiscsak túlzás! Még hogy a kék virágok a legszebbek! Látott már maga kankalint? Meg őszi erdőt? Maga túl mohó. Beszínezi az egész eget meg a tengert, csupa kék mindenütt. Unalmas. Én mértéktartó vagyok, sohasem válok unalmassá... Kérem, ez mégiscsak dísznőség, most már egészen belém mászik... Árnyalatokban rejtőzöm, kis foltokban jelenek meg. S egyébként is, ha nem tudná, én az Okker családból származom.

– Okker?! Erre vág fel! Az is egy család? Az én őseim sokkal előkelőbbek, például sohasem lenne közülük senki olyan tolakodó, mint maga! Tudja meg, hogy én Ultramarin vagyok.

– Hah! – kezdte a replikát egy színészi felkiáltással a Sárga, akkor különben már rég összefolyt a két festékpötty, de nem volt ideje befejezni a mondatot, mert a kisfiú, akinek az ecsetjéről lehullottak, meglátta őket, és így szólt:

– Nicsak, milyen szép zöld pötty!

Kovács András Ferenc: Egy pettyes petymeg

Láttam én egy petymeget:
ott lakott egy hegy megett.
Afrikában?
Indiában? Nekem ez már egyre megy.
Szóval, ott a hegy megett
láttam egy bölcs petymeget.
pöszmögött és puszogott, pötyögött, sőt: pety-
megett
ott a messzi hegy megett.
Afrikában?
Indiában?
Kérem, az már egyre megy!

Szóval, ott a hegy megett
láttam én a petymeget:
számolgatta saját hátán
foltjait a pettyeket.

Mondogatta egymagában:
„Egy meg egy az egy meg egy.
Aztán egy meg egy meg egy...
S folyton, újra egy meg egy!
Ebbe kell hogy meggebedj!”

Szólt a petymeg egymagához,
hisz fölöttébb senyvedett
ott a messzi hegy megett...
Afrikában?
Indiában?

Nekem az már egyre megy...

Még is szántam én a foltos,
pettyezett kis petymeget,
mert nem tudja, jaj, a petymeg,
oldalában kajla hegynek –
Mennyi egy meg egy meg egy meg egy?

Varró Dániel: Szösz néne

Fönt a Maszat-hegy legtetetjén,
ahol érik a Bajuszos Pöszméte,
és ahol sose voltunk még, te meg én,
ott ül a teraszán Szösz néne.
Ott ül a teraszán
vénkora tavaszán,
néha kiújul a köszvénye.

Ott ül dudorászva egy ósdi hokedlin,
szímatol körülötte az öszvére,
hogyhogy sohasem tetszik berekedni
a nagy dudolásban, Szósz néne?
Hogyhogy a köszvény,
hogyhogy az öszvér
nem szegi kedvét, Szósz néne?

Hát, tudjátok, ez úgy van, gyerekek,
nálam csupa szósz az asztal, a kerevet,
csupa szósz a tévé, csupa szósz a telefon,
szósz van a pádlón, csempén, plafonon,
szósz van a hokedlin, szósz van a nokedlin,
szósz van a hajamon, a fülemen, a szószömön,
öszvér, köszvény, semmi se bústt,
nem szegi semmi se kedvem, köszönöm.

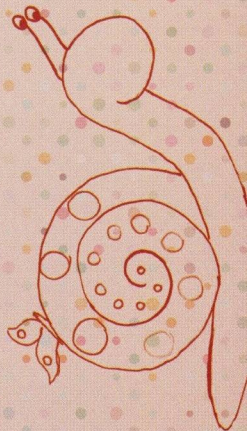
Futnak a Takarítók a teraszhoz,
sipitoznak máris: „Szósz néne,
Csupa szósz a függöny, csupa szósz az abrosz,
nem lesz ennek rossz vége?
Csupa szósz a nyugdíj, csupa szósz a TAJ-
szám,
szósz van a porcica kunkori bajszaán,
szósztelenítsünk, portalanítsunk,
föltakarítsunk, Szósz néne?”

Fönt a Maszat-hegy legtetetén,
ahol érik a Bajuszos Pöszméte,
és ahol sose voltunk még, te meg én,
dudorászik a teraszon Szósz néne:
„Szósztelenítés, portalanítás,
föltakarítás? Kősz, még ne.”

Tekeredik a kígyó

Tekeredik a kígyó
rétes akar lenni,
tekeredik a rétes,
kígyó akar lenni.

Kis-kis kígyó,
tekeredj a fára,
kis-kis kígyó,
tekeredj a fára!

Milyik a jobb, a szöröncse-je, vagy a boldogság? (Népmese)

A Szöröncse mög a Boldogság tusakodtak, hogy milyik a jobb, a szöröncse-je, vagy a boldogság?

Amint tusakodnak, mönt ara egy szögény embör: söprűt vitt a hátán a piacra elanni, aszondta a Boldogság a Szöröncsének, hogy ü boldoggá töszí ezt a szögény embört!

Odahíttá magánhon, adott neki száz forintot, hogy ne kölljön neki többet söprűt hordani, lögyön boldog!

Visszavitte a szögény embör a söprűt, neki mán péze van, nem köll söprűt kötogetni. Örüit a szögény embör, hogy a felesége se tanája mög, fővötte a pallásra, beletötte egy zsák kórpa közé, aval emönt dógára. A felesége, mer nem vót péze, fogta a zsák korpát, átvitte a szomszédba, odadta egy fazék aludtjejé. Keresi a szögényembör a korpát, hogy hun van.

Az asszony azt vallotta, hogy elvitte a szomszédba, odadta egy fazék aludtjejé.

– Hisz abba száz forint vót! – mondta a szögény embör.

– Mé nem mondta ken? – mondja az asszony.

Mögin a szögényembör mit cseleködött? Kötötte a söprűt, vitte a piacra mögint.

A Szöröncse mög a Boldogság mögint ott vannak a piacon. Láti a Szöröncse, hogy hozi a szögényembör a söprűt, aszondi:

– Nézd, Boldogság, ott van a te szögényemböröd, mögin hozi a söprűt!

Odahíttá a Boldogság, hogy huvá tötte azt a száz forintot, hogy mögin söprűt árul. Emondta a szögényembör, hogy beletötte ezs zsák korpába, a felesége odadta egy fazék aludtjejé.

Mögin adott neki a Boldogság száz forintot, aszondja neki:

– Többet mög ne lássalak a söprüvell!

A söprűvel visszamönt mögént, de a száz forintot a feleségének csak nem mondta, beletötte ez szakajtó kukoricalüszttbe. Szinte mögén átvitte a felesége a kukoricalüszttöt a szomszédba, kicserélte búzaliüsztté, mer nem vót neki búzaliüsztyük, oszt köllött. Kereste a szögényembör a kukoricalüszttöt, hogy hun van.

– Átvittem a szomszédba búzaliüsztté, mer köllött.

A szögényembör etürte, mögin csak hozzáfogott söprűt kötni, vitte a piacra.

A Szöröncse mög a Boldogság möglátta messzirül, hogy a szögényembör hozí a söprűt, aszondja a Szöröncse:

– Nézd, Boldogság, ahun gyün a te szögényemböröd, hozí már mögint a söprűt.

Odahitta a Boldogság a szögény embört, aszondta:

– Mos mán kétszáz forintot adtam, nem adok többet!

A Szöröncse mög aszondta:

– No, nézd szögényembör, én csak egy krajcárt adok, evel kezdjél kereskönni, lögyön hozzá szöröncséd!

Az egy krajcárhon adott olyan szöröncsét, hogy gazdag embör lött: elsőbb is masinát vött egy krajcáré, eladta, oszt mán két krajcárja vót, úgy oszt két krajcáré vött, eladta, úgy tovább, möggazdagodott, mer vót hozzá szöröncséje.

Kányádi Sándor: Sóhajtság

*Kútnak lenni volna jó,
utas-itatónak,
diófának vagy a fán
füttyentő rigónak.
Rigófüttynek volna jó,
lenni bár egy hangnak,
jönni-menni volna jó
akárcsak a harmat.*

Kiss Dénes: Labdajáték

*Száll a labda, röpp, röpp,
száll rajta a pötty, pötty.
Kislány dobja, fiú kapja,
itt a labda, hol a labda.*

*Száll a labda, röpp, röpp,
száll rajta a pötty, pötty.
Jobbra-balra és forogva,
sose essen le a porba.*

Zelk Zoltán: A boldogság

*A boldogság, az bársony,
ölebe vesz, elaltat,
ringat, és sose faggat.*

*Az öröm gidalábon
ugrik a lány nyomába -
a bánat mindig sánta.*

*Nem járok már bicegve,
ugrálok kecskelábon -
Az út alattam bársony!*

Nemes Nagy Ágnes: Labda

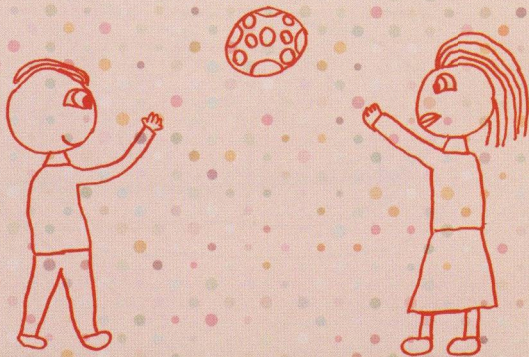
*Jó a nyár, jó a tél,
jó az út, jó a szél,
jó a labda – nézd, szalad; –
jó a hold és jó a nap.
Jó a fán a labdarózsa,
mintha fényes labda volna,
Jaj! még egyszer elszalad,
elgurul a fák alatt.*

Elgurul a labdarózsa,
mint a hold, mint a nap,
fuss utána, elszalad,
hogyha gyorsan elkapod,

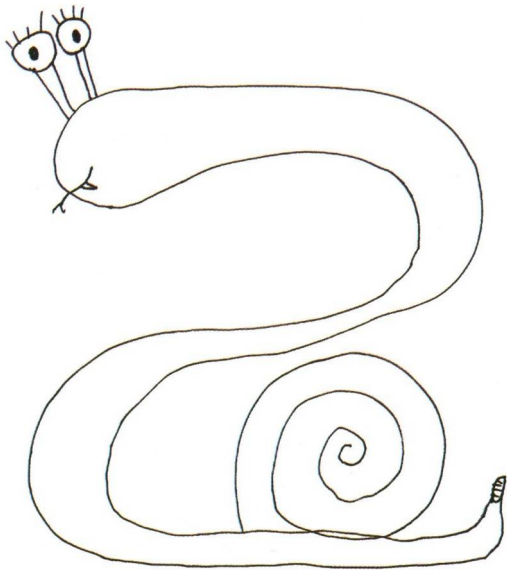
tenyeredbe markolod,
s mégse rózsa, mégse hold –
akkor mégis labda volt.

Szűcs Imre: De jó lenne...

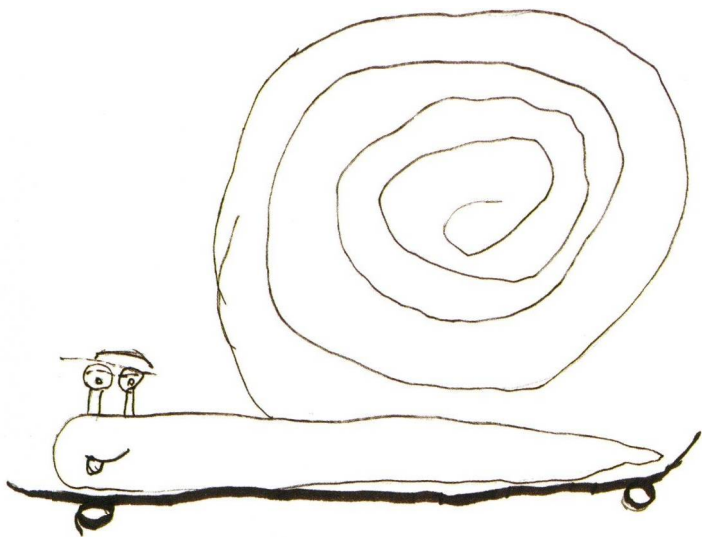
De jó lenne, de jó lenne,
Ha az öröm útra kelne,
És eljutna mindenhova,
Abol nem járt eddig soha.
De jó volna, de jó volna,
Ha a jónak szárnya volna.
Ide szállna, oda szállna,
És mindenkivel cimborálna.

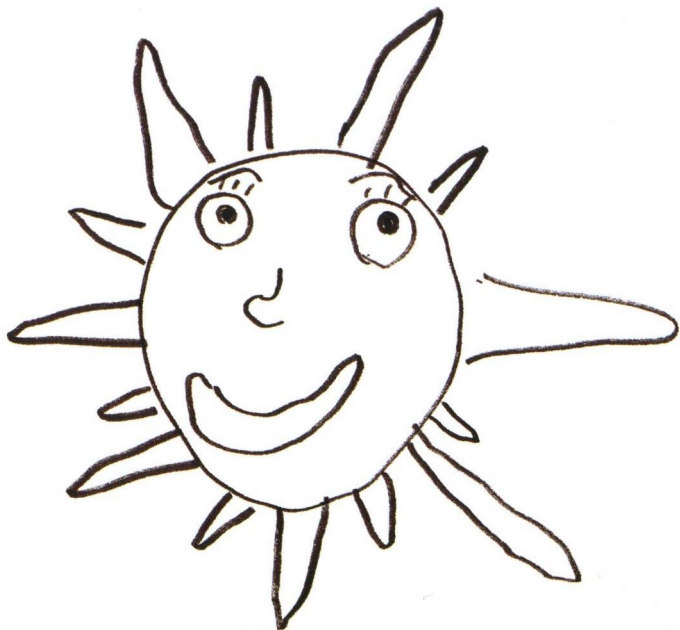
Színező

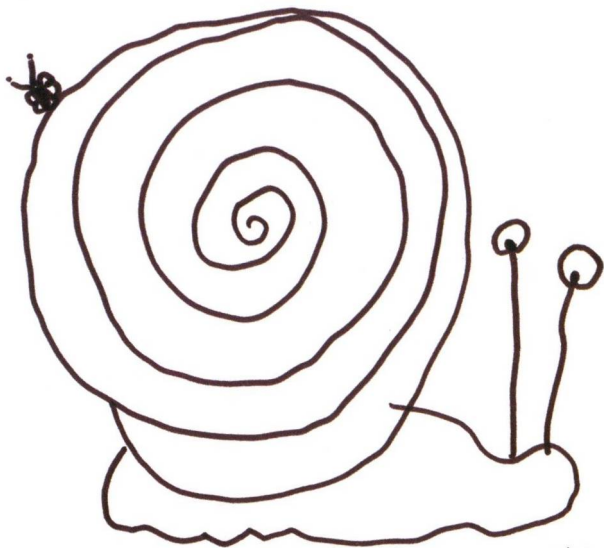
BALLAI MÁTÉ
9 ÉVES

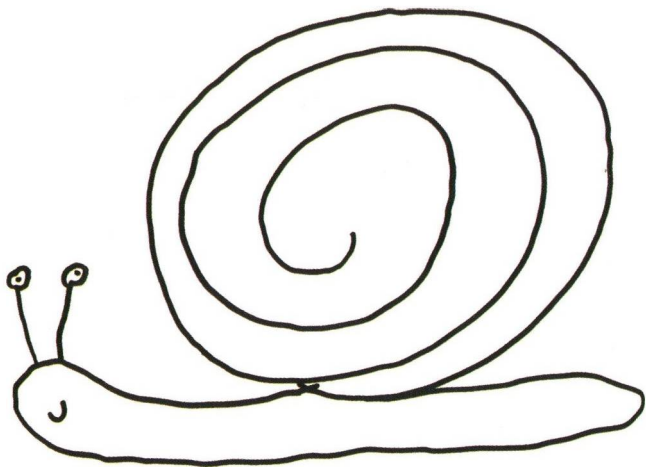
PODHORÁNYI MARCELL
GÉVÉS

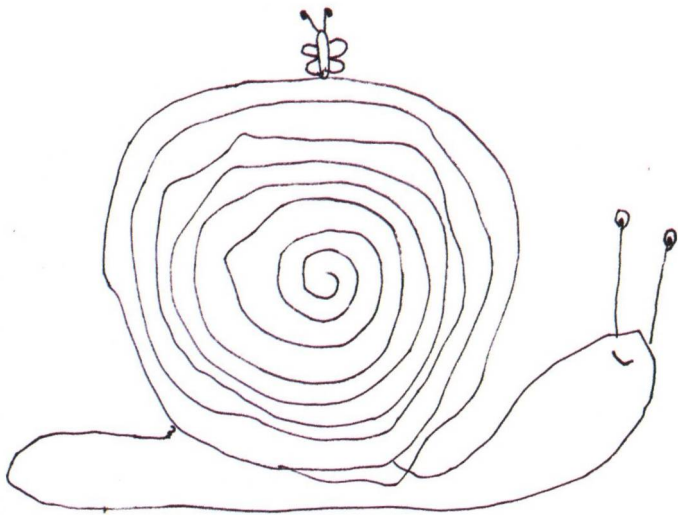
GARY SUSANNA
6 EYES

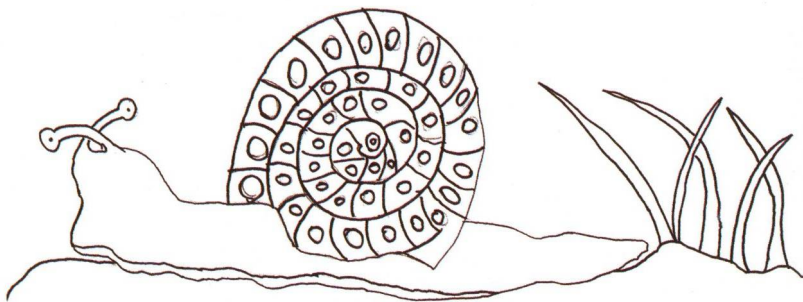
TOTH PANKA

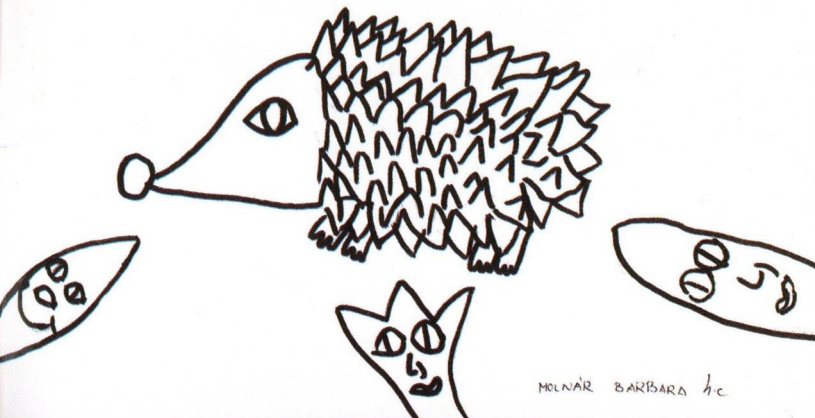
SZARKA HANNA

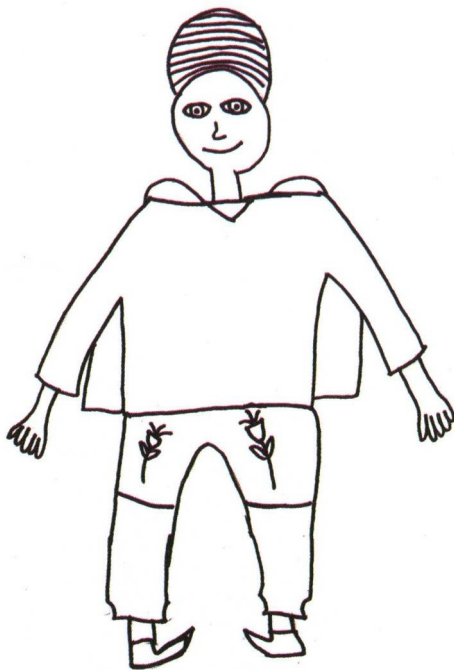
GARY ZHUSKA

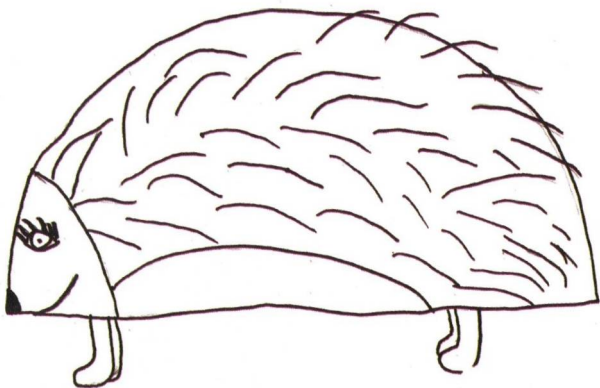
MICHAEL MATE

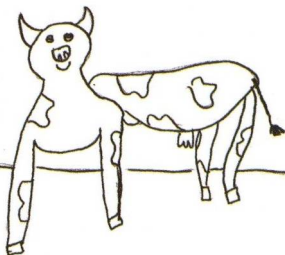
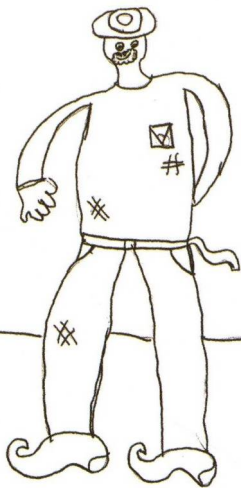
MOLNAR BARBARA h.c.

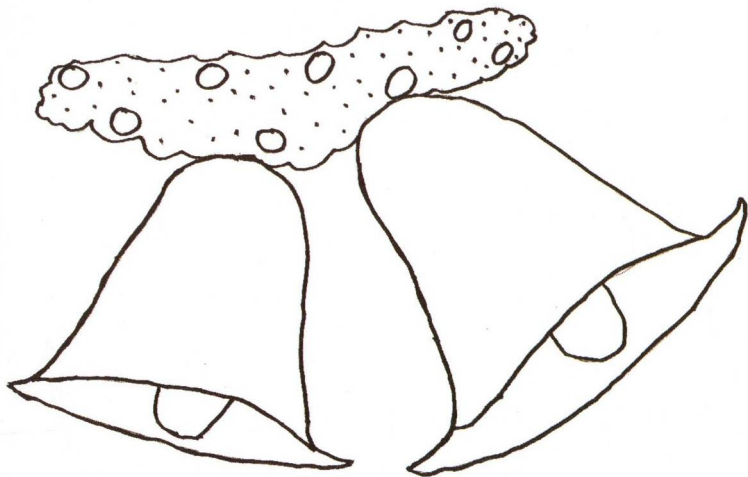
KOKAL ETICIA 42.

RÓZSA LILLA 40.

HALÁD ZOLTÁN 4.c

DUDAS ANNA 42.

1. Móricz Zsigmond: <i>A török és a tehenek</i>	2' 34"
2. Weöres Sándor: <i>Kanásztiánc</i> (Elmondja Podhorányi Marcell).....	19"
3. Petőfi Sándor: <i>A Nap</i>	21"
4. Kovács András Ferenc: <i>En, a Nap</i> (Előadják Veér Bertalan és Korhecz Imola, zeneszerző Veér Bertalan, Baracza Gergő és Korhecz Imola).....	1' 17"
5. Szabó Lőjinc: <i>A Szél meg a Nap</i>	34"
6. Kányádi Sándor: <i>Szeptember – Elment a nyár</i> (Zeneszerző Juhász Csaba és Podhorányi Zsolt).....	2' 43"
7. Orbán Ottó: <i>Miből van a szél?</i>	13"
8. Weöres Sándor: <i>Tekereg a szél</i> – (Zeneszerző Podhorányi Zsolt).....	2' 57"
9. Kántor Péter: <i>Körüti szél</i>	30"
10. <i>Csigabiga, gyere ki!</i> (Elmondja Podhorányi Zoltán).....	2' 16"
11. Petőcz András: <i>Csiga-dal</i>	21"
12. Kovács András Ferenc: <i>Felhő</i>	47"
13. Lázár Ervin: <i>A kék meg a sárga</i>	3' 02"
14. Weöres Sándor: <i>Nagy a hó</i>	18"
15. Weöres Sándor: <i>Száncsengő</i> (Zeneszerző Juhász Csaba).....	1' 44"
16. Weöres Sándor: <i>Olvadás</i>	29"
17. Weöres Sándor: <i>Mese</i>	13"
18. Kovács András Ferenc: <i>Egy pettyes petymeg</i> (Zeneszerző Korhecz Imola és Juhász Csaba).....	1' 24"
19. Varró Dániel: <i>Szössz néne</i>	1' 47"
20. Weöres Sándor: <i>Ha a világ rigó lenne</i> (Zeneszerző Juhász Csaba és Korhecz Imola).....	1' 34"
21. <i>Tekeredik a kigyó, rétes akar lenni</i> (Elmondja Kemenes Timea).....	28"
22. Weöres Sándor: <i>Így meg úgy, Tekeredik a kigyó, rétes akar lenni</i>	2' 24"
23. <i>Milyik a jobb, a szároncsa-je, vagy a boldogság?</i> (Vajdasági magyar népmese).....	3' 13"
24. Weöres Sándor: <i>Paripám csodaszép pejke</i> (Zeneszerző Juhász Csaba és Korhecz Imola).....	1' 20"
25. Kányádi Sándor: <i>Sóhajítás</i>	19"
26. Weöres Sándor: <i>Mi volna?</i> – <i>Páva</i> (Zeneszerző Juhász Csaba és Veér Bertalan).....	3' 23"
27. Weöres Sándor: <i>Égi csikón léptet a nyár</i>	20"
28. Kiss Dénes: <i>Labdajáték</i> (Zeneszerző Juhász Csaba).....	1' 54"
29. Zelk Zoltán: <i>Boldogság</i>	22"
30. Nemes Nagy Ágnes: <i>Labda</i> (Zeneszerző Juhász Csaba).....	1' 51"
31. Szűcs Imre: <i>De jó lenne...</i>	20"

Összesítés: **41' 17"**

* Azokat a műsorszámokat, amelyeknél nem tüntettük fel az előadót, Korhecz Imola tolmácsolja.